

Zážitek u profesora Vogela

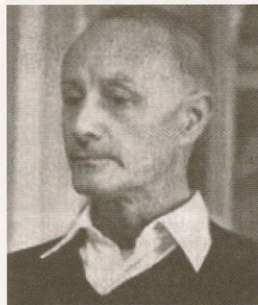
Z. Vogel před svým domem
v roce 1947

Stalo se to někdy na podzim v roce 1954, chodil jsem do bývalé měšťanské školy v budově dnešního obecního úřadu, do prvního ročníku (dnes 6. třída ZŠ). Do třídy se mnou tehdy chodil Miroslav Vogel, kterému jsme ve škole říkali „Hadík“. Jednou mi po škole povídá: „*Chceš vidět zítřa odpoledne něco, co jsi ještě určitě neviděl a asi jen tak neuvidíš?*“ Pochopitelně jsem souhlasil a domluvili jsme se. Domníval jsem se, že to asi bude něco u nich doma, kam jsem někdy chodíval, a taky ano. Prý zítřa odpoledne bude jeho otec, profesor Zdeněk Vogel, připravovat kraťou tygrovitou na převoz do ZOO Praha. Měl totiž u svého rodinného domu na Výhledech velká i menší ter-

rária, kde choval různé hady (jedovaté i nejedovaté), ještěrky, obojživelníky a plazy, dovezené ze všech koutů světa – z Afriky, Jižní Ameriky, Kuby, Austrálie i jiných zemí. Na Výhledech měl takovou menší herpetologickou stanicí, kde se věnoval studiu těchto exotických živočichů. Vyžadovalo to, aby se tyto živočichové i v zajetí cítili jako doma, tj. muse-li být v teplém ovzduší, na které byli zvyklí.

Profesor Zdeněk Vogel napsal řadu knih, vydaných po roce 1945, a mnoho článků, publikovaných v našich i zahraničních časopisech. Sám jsem si přečetl jeho zajímavou knihu *Dobrodružství se zvířaty*, kde vzpomínal na své dětství i na dobu, kdy se setkával s exotickými zvířaty v různých zemích. Bylo to asi velmi nebezpečné, ale pro něho určitě zajímavé a poučné.

Ale abych se vrátil k hlavní události zajímavého odpoledne. Profesor Vogel nás diváky, kterých bylo více, poslal do ústraní, aby nedošlo k nějaké újmě na zdraví. Na chodníku před vrátky do zahrady stála obyčejná dřevěná bedna o rozměrech asi 1 x 1 x 1 m pobitá kovovými pásky. Na horní straně této bedny chybělo uprostřed jedno prkno, široké asi 10 cm. Kraťa může být až osm metrů dlouhá a vážit i 100 kilogramů, ale tato byla o trochu lehčí a kratší. Pan profesor byl menší drobnější postavy a vážil asi 70 kg, což uvádím pro porovnání s velkým hadem. Držel ho za hlavu a táhnul za sebou. Když se mu snažil dát hlavu do díry v bedně, had se začal kolem něho obtáčet

* 10. 11. 1913, Kutná Hora
† 9. 12. 1986, Praha

a pan profesor se vždycky ze smyčky vysoukal a centimetr po centimetru hada zasouval do bedny. Celá akce – než had zmizel celý v bedně – trvala asi půl hodiny. Díru pak zakryl chybějícím prknom a upevnil. Určitě si oddech, stejně jako i my diváci. Byl to opravdu husarský kousek, zápas člověka s tak velkým soupeřem.

Vzpomínám na něho a na jeho sílu, kterou musel takto vynaložit. Bednu si pak odvezli zaměstnanci ZOO Praha.

Dům profesora Vogela byl v ulici Olšová č. 7. Dnes to tam vypadá úplně jinak – v místech, kde se kdysi nacházela velká terária, jsou nyní garáže. Po plazech, obojživelnících a ještěrkách nebylo nic, pouze nezapomenutelné vzpomínky.

Vladimír Soukup
vice na www.historiesuchdola.cz

Prosíme,
nehlučte sousedovi k nedělní
kávě travními sekačkami...